

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Titvlvs III. De Nobilibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

ve ignorantia five malitia id faciat, totius damni causa existit.

7. Peccant mortaliter qui in re gravis momenti vel tacent, vel respectu aliquo humano fluctuant, vel adulatione & placendi pruritu dicunt bonum malum & malum bonum: aut ita adulterant sermones suos ut æquivoce potius sua consilia proponant quam resolutorie, ne displiceant, qui similiter de damno tenentur.

8. Peccant qui in re gravis momenti perfunctorie & præcipitanter sua consilia præstant, non attendentes aut rei importantiam, aut mediorum infirmitatem, unde potius rem eventui futuro, immo & periculo exponunt, quam vere suis consiliis juvent.

TITVLVS TERTIVS.

De Nobilibus.

Articulus Primus.

De vera Nobilitate.

1. **N**obilitas à Doctoribus in quatuor species dividitur, 1. Nobilitas superna-

pernaturalis : quæ consistit in supernaturalibus Dei donis, & maxime gratia gratum faciente qua juxta S. Petrum 2. *Petr. 1. Efficimur divina consortes natura, & quæ filij Dei renascimur.*

2. Nobilitas naturalis : quæ consistit in donis quibusdam naturalibus & virtutibus acquisitis, ex quibus homo redditur cæteris excellentior, & proinde aptus ut aliis præficiatur, sive ut multitudini imperet.

3. Nobilitas mixta : quæ partim ex studio virtutis, ac naturalibus donis, partim ex dignitate aliqua politica sive gradu provenit. Nimirum quia persona donis naturalibus & virtute præstans, nobili gradu in republica donatur, ut cum ad magistratum, vel gradus aliquos quibus nobilitas assignata est, assumitur.

4. Nobilitas politica : quæ trahitur à majoribus virtute Claris, quibus ob præstantiam virtutum, dignitas aliqua præeminentis designata fuit, sive populi concessione, sive Principum judicio, sive rerum magnarum bene gestarum Excellentia prævalente,

valente, his enim tribus fere modis nobilitas in Politicis & Civilibus primum acquisita est: & quia communiter filii Parentum indolis & virtutum Hæredes habentur, nobilitate generis filii à majoribus nobilibus nati nobiles habentur, & nobilitatem cum sanguine acquirunt. In hac vero nobilitate si virtute destituta sit, non multum gloriandum, quamvis prodolor in mundo commune sit. Dicit enim S. Gregor. *Orat. in laudem Hieron. Philos. in principio. Neq̄ nostrum est (ait) ac ne Philosophi quidem eam generis claritatem admirari, quæ à fabulis & sepulchris, supercilioq̄ jam pridem corrupto ac putrefacto manat: nec eam quæ sanguine ac diplomatis comparatur, quippe quam noctes afferant, ac Regum ignobilium quoq̄ fortasse manus, Nobilitatem, velut quiddam aliud imperantium atq̄ decernentium: sed eam demum nobilitatem intelligo, quam pietas vitæq̄ sanctimonia, assensusq̄ ad primarium illud bonum, ex quo originem traximus, insculpsit. Item S. Gregor. *Orat. in vect: in Maximum: circa medium: est triplex (inquit)**

quit) generis consideratio: aliud enim super-
ne Originem traxit: quo omnes per aque No-
biles sumus, quippe ad imaginem Dei Crea-
ti: aliud à carne proficiscitur: quo quidem
handscio an quisquam nobilis dici possit, cum
id totum corruptione conficiatur: aliud à
virtute vel vitio agnoscitur: de quarto vero
genere quatenus nude politicum est, subjun-
git; quartum illud nobilitatis genus quod in
Principum diplomatibus edictisq; consistit,
tum illo loco ac pretio habeo, cum pictam for-
mæ Elegantiã laudandam dixerò: Simiam-
que ob id revereri capero, quod Leo esse
iussa sit.

Articulus Secundus.

De Obligatione Nobilium.

i. **D**uo quæ ad Regimen populi spe-
ctant in Nobilibus Vasallis distin-
guenda sunt: unum est propria jurisdic-
tio & Dominium in Provincias, sive do-
minia hæreditaria, sive quæ possident, &
eorum subditos sive dominiorum Incolas.
Alterum est dependentia quædam à Rege
sive supremo Principe, quibus tanquam

eorum Vasalli aliquod Homagium vel iura rependere tenentur.

2. Primo itaque ex Jurisdictione propria & Hereditaria in Provincias vel terras suas & colonos obligantur, ad subditorum, juxta leges Civiles Regimen, illorum conservationem, & ab injuriis defensionem. Hæc sunt communia omni dominio despotico: Sicut enim Coloni & subditi tenentur illis ad Reverentiam, fidelitatem, & obsequium juxta Dominiorum leges: ita ipsi correlative subditis ad supradicta tenentur. Unde gravissime peccant Principes & Nobiles, qui suos subditos alias liberos, sicut Mancipia regere, ad placitum & arbitrium præsumunt, qui eos opprimunt, & quantum possunt ab injuriis defendere non satagunt. Peccant & subditi, qui eis honorem non deferunt, qui infideliter illis obsequuntur, & qui quovis modo suis dominis infideles sunt.

3. Secundo Nobiles ex gradu & dignitate Nobilitatis obligantur Regibus ac Principibus supremis ad Homagia, recognitiones, fidelitatem & onera quæ eis

com-

competunt. Unde vocati ad bella convenire & Principibus assistere debent, interdū cum certo comitatu: Extra Provincias vero & Regna, absq; Regum & Principum voluntate, quandoque non possunt alienæ militiæ deservire. Denique fidelitatem servare tenentur in omnibus, quæ vel Regum & Principum Personas, vel etiam Regnum & Provincias concernunt, & hæc omnia non tantum in foro fori, sed etiam in foro conscientiæ & poli.

TITVLVS QVARTVS.

De Magistratib9 ac Officiariis.

Articulus Primus.

De Qualitatibus Præfectorum ac Magistratum.

I. **Q**ualitates præfectorum & eorum qui ad Magistratus assumuntur, paucis comprehendit Consilium Jethro Soceri Moyli: *Exod. 18. Provide autem (ait) de omni plebe viros potentes & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint avaritiam, & constitue ex eis. Tribu-*